

Скжпото наследство.

Нѣкога сме били имотни хора, но азъ не помня това. Знамъ само онова време, когато рогозката въ кжци бѣше студена, та не можехъ босъ да играя по нея. Баща ми работѣше на парче въ една обущарница и едвамъ ни прехранваше съ своята малка надница.

Единъ денъ той остана безъ работа. Зимно време бѣше. Всички работници се бѣха настанили и никому не идѣше на умъ да отстѫпи мѣстото си на баща ми. Нѣколко дни той ходи безъ работа и презъ това време ние гърпеливо чакахме.

Въ най-студения денъ презъ тази зима се случи съ мене нѣщо, което, както виждате, и до сега не съмъ забравилъ. До обѣдъ баща ми нѣмаше пари, а подиръ обѣдъ донесе вкжци само два гроша.

Какво можехме да направимъ съ тия пари? Да купимъ за единия грошъ хлѣбъ и за другия вѣглища, нито щѣхме да се нахранимъ, нито да се стоплимъ. Майка ми реши да купи за всичките пари вѣглища, а за хлѣбъ „Богъ да ни е на помощь“.

На мене ми се падна да ида при вѣглищаря дѣдо Ангела. Взехъ човалчето и затѣрчахъ. Сиѣгътъ пищѣше подъ стѣпките ми.

— Дѣдо Ангеле, дай ми за два гроша вѣглища.

Имаше голѣма навалица, но азъ се намѣстихъ първи, взехъ вѣгли-

щата, които дѣдо Ангелъ отмѣри на кантара, метнахъ ги на гърба си и си тръгнахъ.

Като вървѣхъ и си подсвирквахъ, неочеквано усѣтихъ, че въ едната си рѣка стискамъ нѣщо. Отварямъ вкоченената си шепичка и виждамъ парите за дѣда Ангела. Азъ съмъ забравилъ да му ги дамъ, а той, залисанъ отъ навалицата, не се е сѣтилъ да ми ги поисканъ. Сега? Да се върна ли да му ги дамъ? Обръщамъ се и направямъ нѣколко крачки, но се спирамъ изведнажъ.

— Ахъ, че ние нѣмаме троха хлѣбъ вкжци! Не е ли по-добре съ тия два гроша да купя два хлѣба?

Безъ да мисля много, отбивамъ се въ хлѣбарницата, вземамъ два топли хлѣба, плащамъ и, като ги стисвамъ подъ мишиниците си, радостенъ и победоносенъ си отивамъ вкжци.

Навъсень и все тѣй бледенъ, баща ми стоеше до прозореца, а майка ми загрижено изкърпваше една вехтошия.

Загледаха ме съ голѣмо учудване.

— Ура! — викамъ азъ радостенъ. — Ето ви вѣглища, ето ви и хлѣбъ! Но като разказахъ какъ се сдобихъ съ пари, баща ми и майка ми се спогледаха. Лицето на баща ми се изкриви отъ мѣка, а майка ми още по-низко наведе глава надъ вехтошията.